

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 68. Duacensis Facultatis animadversio circa discrimen gratiæ utriusque status.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

ante ruinam erat tale, ut influxus ad- Sæc. XVIII.
 jutorii perinde ac voluntatis in opus A. C. 1722.
 ab ipso liberæ voluntatis actu penderet
 &c. secunda propositio conformis est
 ejusdem Jansenii doctrinæ, qua l. 8. de
 grat. Salv. c. 2. ait: Præterminatio
 Physica necessaria statuitur omnibus
 agentibus &c.

Has Lengrandii propositiones Fa-
 cultas sequenti peritrixit cenura:

*Doctrina hoc articulo expressa, quam
 Professores Collegii Regii ex damnato Jan-
 senii Augustino deprompserunt, ac discipulis
 suis tradiderunt: illa inquam, doctrina
 quatenus statui Innocentie non aliam ad-
 scribit gratiam actualem, quam sufficientem,
 alii vero arbitrio determinabilem, seu adju-
 torium, sine quo non, nec aliam statui na-
 turæ lapsæ assignat quam efficacem cum effectu
 suo infallibiliter ac perpetuo conjunctam,
 seu adjutorium quo, si complexè sumatur,
 vel etiam speciatim, quoad gratiam Naturæ
 Corruptæ, est falsa, nova, omnibus Scho-
 lis Catholicis exosa, a paucis recentioribus
 adoptata, ex qua seu fonte lutulento pro-
 manant quinque hæreses Jansenianæ.*

§. LXVIII.

*Duacensis Facultatis doctrina circa
 discrimen Gratiaë utriusque
 Status.*

Ut

Sæc. XVIII. Ut autem Facultas Duacensis demoe
A. C. 1722. straret, quam ipsa sententiam circa

Argentre
l. c. p. 487.

hunc articulum profiteatur, hæc e
nimadvertit :

„Agnoscit Sacra Facultas illud gra
„tiæ utriusque, status discrimen, de
„quo Augustinus potissimum I. de Con
„& grat. cap. 10. 11. 12. Fatetur e
„nim cum sancto Doctore adjutorium
„Adamo Innocenti datum ad perle
„randum, fuisse adjutorium *sine* p
„non quod defereret cum vellet, & i
„quo permaneret si vellet, non qu
„fieret ut vellet, ac proinde dici posse
„sufficiens, verum minime probat illud
„adjutorium dici versatile, aut a l
„bero arbitrio determinabile, quamvis
„voluntas cum illo auxilio præveniet
„& comitante posset ut causa infir
„mentalis sese determinare ad agend
„dum vel non agendum. Dum enim
„ista gratia virtute propria & actu
„intus afficeret, ne moraliter moveret
„voluntatem ad agendum, nec ullum
„influxum exciperet, aut excipere pos
„set a libero arbitrio, ut quid diceret
„tur versatilis aut a libero arbitrio d
„terminabilis, ut quid determinati
„voluntatis ad bonum non tribueretur
„principaliter isti gratiæ? Istud igitur
„adjutorium licet ex causa Adam
„non dederit velle, illud tamen et

„parte sua & ex intentione Dei confe Sæc. XVIII.
 „rebat. Unde quod ait S. Doctor, non A. C. 1722.
 „fuisse tale, quo fieret ut vellet, hoc
 „tantum sensu intelligi debet, quod
 „non faceret indeclinabiliter ac insu-
 „perabiliter volentem. Patet etiam
 „ex textu S. Augustini Adjutorium,
 „quod nunc Sanctis, seu prædestinatis
 „conceditur ad perseverandum, esse
 „adjutorium quo, indeclinabile & in-
 „superabile, non quidem ratione singu-
 „larum gratiarum, cum quibus nunc
 „Sancti operantur, sed ratione postre-
 „mæ gratiæ, seu mortis in gratia, qua
 „parvuli sicut & adulti formaliter ac
 „finaliter perseverant. Hinc August.
 „de Corr. & grat. c. 8. sicut, inquit,
 „coguntur fateri *Donum Dei esse, ut finiat*
 „*homo vitam istam, antequam ex bono mu-*
 „*tetur in malum - - - ita Donum Dei esse*
 „*in bono perseverantiam - - - fateantur*
 „*Nobiscum & 1. de dono perseverantiæ.*
 „Cap. 17. *videte jam a veritate quam sit*
 „*alienum, negare, Donum Dei esse perseveran-*
 „*tiam usque in finem hujus vitæ, cum vitæ*
 „*huic quando voluerit, ipse Dei finem, quem*
 „*si dat ante imminentem lapsum, facit homi-*
 „*nem perseverare usque in finem, sed mira-*
 „*billior & fidelibus evidentior largitas boni-*
 „*tatis Dei est, quod etiam parvulis, quibus*
 „*obedientia non est illius ætatis ut detur,*
 „*datur hæc gratia.*

Hist. Eccles. Tom. LXXI. X Quod

Sæc. XVIII.

A. C. 1722.

„Quod autem istud adiutorium non
 „sit indeclinabile ac insuperabile ratio
 „singularum gratiarum, vel ex eo constat
 „quod juxta S. Doctorem sancti sub
 „jutorio perseverantiæ complete sum
 „pto, quandoque exorbitent, devien
 „nonnulla ipsis subrepant & obno
 „sint omnibus peccatis excepto ill
 „quod est ad mortem, quo scilicet, b
 „des quæ per dilectionem operatur
 „deseritur usque ad mortem. „

„Neque dici potest illas saltem gra
 „tias, cum quibus Sancti operantur
 „antequam vitam finiant, pertine
 „ad genus adiutorii quo, esse indecl
 „nabiles & insuperabiles: Dum enim
 „D. Augustinus suas propositiones tr
 „buat dumtaxat adiutorio finalis per
 „severantiæ, gratis seu sine fundamen
 „eædem dotes aliis gratiis conce
 „rentur, Sufficiat igitur dicere qu
 „S. Doctore, gratias, quibus nun
 „sancti indigent ad vincendas conc
 „piscencias, antequam moriantur, esse
 „potentiores, majores & efficacior
 „gratiis primi status, non vero esse in
 „declinabiles aut esse adiutoria quo
 „Quis enim non videat, gratiam poss
 „esse validiorem, majorem & efficacior
 „rem, etsi non sit insuperabilis?

„Gratia igitur hujus status duplic
 „titulo dicitur potentior gratia Adami
 „nocent

„nocentis: primo quatenus ex meritis Sæc. XVIII.
 „Christi præbet virtutem pugnandi & A. C. 1722.
 „vincendi concupiscentiam assentiente
 „libero arbitrio, quod a via recta de-
 „clinare potest sub quacunque gratia
 „libero arbitrio attemperata, Secundo
 „quatenus cum morte felici conjuncta
 „hominem formaliter perseverantem,
 „facit independenter ab ejus consensu,
 „adeoque indeclinabiliter ac insupera-
 „biliter: Deus enim vitæ huic, quando
 „vult dat finem nec ad hoc consensum
 „nostrum præstolatur.”

II. „Dum Professores Collegii Regii
 „præeunte Jansenio Yprensi, negant,
 „prædeterminationem physicam fun-
 „dari in subordinatione causæ secundæ
 „ad primam, aut illam esse necessariam
 „ad tollendam causarum secunda-
 „rum indifferentiam, & asserunt, illam
 „ex infirmitate Naturæ repetendam
 „esse adeoque nec eam requiri ad ma-
 „teriale peccati, nec ad actus bonos
 „status innocentiae. Cum inquam,
 „ista dicunt, satis manifestant se usque
 „Thomistis illulisse, quorum doctrinam
 „quoad exteriorem apparentiam sem-
 „per professi sunt. Deinde si præmotio
 „physica sit ad sanandam naturæ infir-
 „mitatem, ergo justii & a fortiori pecca-
 „tores gratia prædeterminante destituti
 „remanerent infirmi & debiles, adeo-
 „que

Sæc. XVIII. „que carent gratia sufficienti, aut
 A. C. 1722. „illam habeant, ipsis inutilis est, cum
 „sola virtute gratiæ sufficientis non possunt
 „sint sese applicare ad actus, qui
 „turæ vires superant. „

„Argumentum, quo utuntur illi P
 „fessores, ut evincant protentiam
 „gram, debilem & infirmam non possunt
 „sese determinare sola virtute aux
 „sufficientis ad actus supernaturales
 „futile & stramineum. Homo lapsus
 „inquiunt, non esset minoris virtutis
 „& conditionis quam innocens, si posset
 „set se determinare virtute gratiæ
 „sufficientis: Respondetur, id esse omni
 „falsum: quia primo, fatente Dom
 „Lengrand, quidam inter Augustinos
 „nos sentiunt illam gratiam, (Adam
 „innocenti datam) positam fuisse
 „cogitationibus & ideis rerum clarissim
 „nis lapsi, ex consensu omnium Cathol
 „licorum, importat motionem, non
 „tantum ex parte intellectus, sed etiam
 „tiam ex parte voluntatis: atqui hoc
 „posito, patet, hominem lapsum esse
 „minoris virtutis ac deterioris condi
 „tionis, quam fuerat homo innocens
 „ergo &c. „

„Juxta varios, homo lapsus cum
 „gratia sufficienti tali qualem habuit
 „Adam innocens, potest cum aux

ordinariis producere actus organicos Sæc. XVIII.
 „faciliores: Adam autem integer & A. C. 1722.
 „robustus cum eadem gratia poterat
 „exercere actus perfectos & difficilio-
 „res: atqui attendita hac opinione, pa-
 „tet rursus hominem lapsum esse mino-
 „ris virtutis ac deterioris conditionis,
 „quam homo Innocens, ergo &c.,

„Ut homo lapsus cum gratia suffi-
 „ciente ponat actus perfectos & diffi-
 „ciliores, augenda est saltem gratiæ
 „sufficiencia juxta proportionem infir-
 „mitatis: imo & juxta multos addenda
 „est aliquando gratia efficaciam infalli-
 „bilis, quam Deus oranti sicut oportet
 „non recusat. Ex quo rursus elucet
 „disparitas seu inæqualitas virtutis &
 „conditionis inter hominem lapsum &
 „Innocentem.,

„Homo lapsus etsi gratia habituali
 „sanatus, elevatus ad statum superna-
 „turalem, & gratia sufficiente munitus
 „obnoxius est multis tentationibus in-
 „ternis & externis, ratione quarum per-
 „sæpe tenetur orare Deum oratione ge-
 „mitus, & petere auxilia uberiora ad
 „eas vincendas, ad quod juxta adver-
 „sarios, non tenebatur Adam innocens.
 „Homo igitur lapsus est minoris virtutis
 „ac deterioris conditionis quam homo

Sæc. XVIII., fauus, etsi virtute gratiæ sufficientis
 A. C. 1722., possit se determinare ad actus super-
 naturales. „

„Nec refert, quod gratia sufficientis
 „in statu innocentiae supponeret sanitate
 „tem & naturæ integritatem: nam et
 „non obstante, addebat vires, redde-
 „batque potentiam proportionatam
 „actibus supernaturalibus & sine illi-
 „auxilio non potuisset Adamus permanere
 „in Justitia, ut asserit Dominus
 „Lengrand, & cum liberum arbitrium
 „per peccatum originale non fuerit de-
 „structum, sed attenuatum dumtaxat
 „& infirmatum, vires gratiæ sufficientis
 „illi superadditæ tribuunt saltem poten-
 „tiam ad actus faciles. „

„Neque obstat, quod S. Augustinus
 „in exemplo adjutorii sine quo non
 „adducat lucem & alimenta, quæ be-
 „mini cæco aut ægro prodesse nequeunt
 „nam comparatio illa manifeste clare
 „dicat; cum gratia sufficientis primi
 „tus virtute propria & actuosa intrinsece
 „afficeret, ac moraliter moveret voluntatem
 „& constituta esset, ait D. Lengrand,
 „in actuali suavitate & delectatione
 „voluntatis, quæ luci & alimentis
 „non conveniunt.